Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

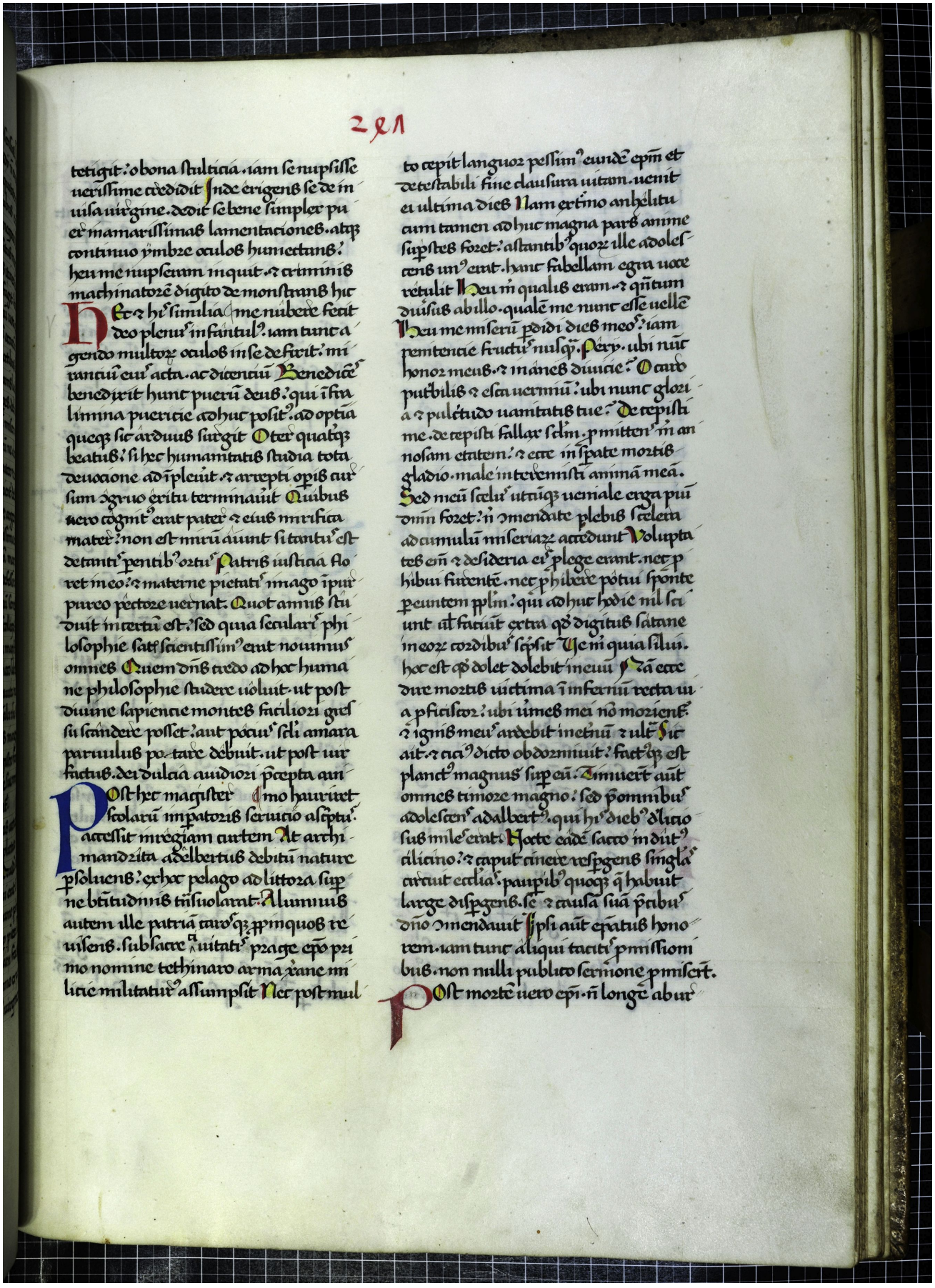

247

tetigit: o bona stultiaa. iam se nupsisse
uerissime credidit. Inde erigens se de in
uisa uirgine. dedit se bene simplex pu
er mamarissimas lamentaciones. atq;
continuo ymbre oculos humectans:
heu me nupserum inquit. et criminib
machinatorē digito demonstrans hu
Hec. et hiis similia me nubere fecit
deo plenus infantul? iam tunc a
gendo multoz oculos in se deflexit. mi
rantiu? eius acta. ac dicentiu? Benedicē
benedixit hunt puerū deus. qui in tra
limina pueritie adhuc posit? ad optia
quecq; sic arduus surgit. O ter quatq;
beatus: si hec humanitatis studia tota
deuocione adiplecuit. et arrepti opis aur
sum agruo critu terminauit. Quibus
uero cognit? erat pater. et eius mirifica
mater: non est mirū aiunt si tantus est
detanti? pentib? ortus. Patris iustiaa flo
ret in eo: et materne pietatis imago ipur
puro pectore uernat. Quot animis stu
duit in tertū est: sed quia seculari? phi
losophie satis sapientissim? erant nouimus
omnes. Quem dns tacdo ad hoc huma
ne philosophie studere uoluit. ut post
diuine sapientie montes facilioz gre
su scandere posset: aut pocu? sci amara
paruulus po. tare debuit. ut post ur
factus. dei dulaa audioz precepta am

Post hec magister Ymo hauriret
scolarū impatoz seruicio aspta.
pareslit mregiam autem. At archi
mandzita adelbertus debitū nature
psoluens: et hoc pelago ad littora sup
ne btitudinis tuis uolarat. Alumnus
autem ille patria caroq; pmquos re
uisens. subtracte uitatis prage epo pri
mo nomine tethinaro arma xane mi
licie mlutatur? assumpsit. Nec post mul
to crepit languoz pessim? eunde epm et
detestabili fine clausura uitam. uenit
ei ultima dies. Nam ertimo anhelitu
cum tamen ad huc magna pars anime
supstes foret: astantib? quoz ille adoles
cens un? erat. hunc subellam egra uoce
retulit. Heu mi qualis eram. et qntum
diuisus abillo. qualē me nunc esse uellē
Heu me miserū perdi dies meos: iam
pentencie fructu? nuls. Serv. ubi nūc
honoz meus. et manes diuine: O caro
putibilis et esca uermiū: ubi nunc glori
a et pulcitudo uanitatis tue: De crepisti
me. de crepisti fallax selm. p mitten? mi an
nosam etatem: et cete in spate mortis
gladio. male interemisti animā meā.
Sed meū scelus utrūq; uenale erga piū
dm foret: ni dmendate plebis scelera
ad cumulū miseriaz accedunt. Volupta
tes eā et desideria ei? plege erant. nec p
hibui fluente. nec phibere potui sponte
peuntem plm: qui adhuc hodie nil si
unt ut faciūt certa qd digitus satane
in eoz cordibus scripsit. Ue mi quia silu.
hoc est qd dolet dolebit meum. Et ā cete
dure mortis uictima infernū recta u
a pficiscor: ubi umeo mei nō morient.
et ignis meus ardebit in etnū. et ult Sic
ait. et ita dicto obdormiuit: fact? q; est
planct? magnus sup eū. Immuert aut
omnes timore magno: sed pomnibus
adolescen? adalbert?. qui hi? dieb? d liuo
sub mile erat. Hocte eade sacro in dut?
aliciano: et caput cinere respgens singla
riaut ecclia?. paupib? quoq; q habuit
large dispgens. se et causa sua pribus
dno dmendauit. Ipsi aut epatus hono
rem. iam tunc aliqui tacitis p missiom
bus. non nulli publico sermone p misert.

Post morte uero epi. ni longe ab ur